

De heer **Luc Devriese** schrijft ons:

Nu nog maar pas ontdekte ik tot mijn ontzetting dat ik een kemel van jewelste geschoten heb in mijn bijdrage "Hondse toestanden in de Gentse gemeenteraad (1824-1899)", die verscheen in Ghendtsche Tydinghen, jg. 28, 1999, nr. 3, p. 154-158. Ik schreef aan het einde van dat verhaal dat het niet tot een dierenbeschermende reglementering kwam in de 19de eeuw, hetgeen niet strookt met de waarheid. Daarom deze rechtzetting.

In het grote reglement op de wegenis, het verkeer, de bouwwerken en de woningen te Gent dat in 1898 tot stand kwam en zelfs in boekvorm uitgegeven werd, lezen we onder andere het volgende:

- *De geleider van eenen wagen met honden bespannen moet zijn wagen voorzien van eenen schotel om drinken te kunnen verschaffen aan zijne honden, en van deksels (dekkleden) die hij onder de dieren zal plaatsen of waarmede hij ze zal dekken gedurende hunne rust.*
- *Het is verboden als trekdieren te gebruiken honden wier zwakheid, ziekten, gebreken of kwalen, hen hiertoe zichtbaar ongeschikt maken, alsook volle teefjes.*
- *Het is verboden honden in te spannen welke niet minstens 60 centimeters hoog zijn.*
- *De karren... zullen voorzien zijn van een ruststaander, ten einde te beletten dat bij het rusten het gewicht op het dier zou drukken.*
- *Het is verboden honden naast welkdanig ander dier in te spannen.*
- *Het is verboden de honden tijdens de groote hitte in de zon te laten staan.*

Een heel gedetailleerde reeks verordeningen dus, versholen tussen allerlei bepalingen omtrent verkeer, wegenis en dergelijke. Dat zulks daar te vinden was, is geen toeval: het waren vooral de trekdieren die het medelijden van de stadsbewoners opwekten in die tijd. De toenmalige dierenbeschermerslobby, wij zouden zeggen Gaia, was er in geslaagd zijn standpunten in het grote verkeersreglement te stoppen.